ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை
அருளிச்செய்த

சதுச்ச்லோகீ வ்யாக்யானம்

श्रीमत्कृष्णसमाह्वाय नमो यामुनसूनवे।
यत्कटाक्षैकलक्ष्याणां सुलभः श्रीधरस्सदा ॥

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே।
யத்கடாக்ஷைக லக்ஷ்யாணும் ஸுலப₄: ஸ்ரீத₄ரஸ்ஸதா₃ ||

அவதாரிகை:—நம் த₃ர்ஶனத்துக்கு ப்ரத₄ாநம் ரஹஸ்ய த்ரயமென்றும், ஶ்லோகத்₃வய மென்றும், சதுஶ்ஶ்லோகீ என்றும் நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்துபோருவர்கள். இதில் திருமந்த்ரத்தாலே ஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்த₂மும் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகையாலே, அந்தப் புருஷார்த்த₂த்துக்கு உபாயசிந்தை பண்ணுகிறது சதுஶ் ஶ்லோகியாலும், ஶ்லோகத்₃வயத்தாலும். இவ்விடத்தில் சதுஶ்ஶ்லோகியால் செய்கிறது என்னென்னுல்: நம்பெருமாளுக்கு தே₃வதாந்தரங்களைக்காட்டிலும் வாசி மோக்ஷ ப்ரத₃த்வம், ஜக₃த்காரணத்வம் என்கிற இவை; இவைதான் எத்தாலே வந்ததென்னுல்; ஶ்ரிய:பதித்வநாராயணத்வங்களாலே வந்த பரத்வாதி₃கு₃ணங்களாலே என்கை. வேதா₃ர்த்த₂மாயிருந்துள்ள அர்த்த₂பஞ்சகத்துக்கு விவரணமான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற்கு.........* பர்யாலோசனம் பண்ணியிருந்துள்ள ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரீகரித்து, ஶ்ரிய:பதித்வநிப₃ந்த₄நமான ஸௌலப்₄யாதி₃கு₃ணங்களை அநுப₄விக்கிறுர் சதுஶ்ஶ்லோகியாலே. இதில் முதல் ஶ்லோகத்தால் பிராட்டியினுடைய நாராயண ஸம்ப₃ந்த₄நிப₃ந்த₄நமான பரத்வம் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிறது. இரண்டாம் ஶ்லோகத்

... * இக்குறியுள்ளவிடங்களில் சில பத₃ங்கள் விட்டுப்போயிருக்கின்றன.

ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த சதுச்ச்லோகீ

कान्तस्ते पुरुषोत्तमः फणिपतिः शय्याऽऽसनं वाहनं
वेदात्मा विहगेश्वरो यवनिका माया जगन्मोहिनी।
ब्रह्मेशादिसुरव्रजस्सदयितस्त्वद्दासदासीगणः
श्रीरित्येव च नाम ते भगवति ब्रूमः कथं त्वां वयम्॥ १॥

1. காந்தஸ் தே புருஷோத்தம:
பூணிபதிஶ் ஶய்யாऽऽஸநம் வாஹநம்
வேதாத்மா விஹகேஶ்வரோ
யவநிகா மாயா ஜகந்மோஹிநீ।
ப்ரஹ்மேஶாதிஸுரவ்ரஜஸ்
ஸதயிதஸ் த்வத்தாஸதாஸீகண:
ஶ்ரீரித்யேவ ச நாம தே பகவதி
ப்ரூம: கதம் த்வாம் வயம் ||

தாலே அந்தப் பரத்வத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு பிராட்டியுடைய புருஷகாரத்வம் சொல்லப்படுகிறது. மூன்றும் ஶ்லோகத்தாலே இப்படிக்கொத்த ஸௌலப்யாதி குணங்களையுடைய பெரிய பிராட்டியாருக்கு ஜகத் காரணத்வத்திலும் அந்தர்பாவமுண்டு என்னுமிடத்தைச் சொல்லி உபாயகீர்த்தனம் பண்ணப்படுகிறது. நாலாம் ஶ்லோகத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன உபாய.........* படுவதாயிருந்துள்ள பலஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்படுகிறது.

1. பதவுரை:— பகவதி — கல்யாணகுணங்களால் நிறைந்தவளே!, புருஷோத்தம:—புருஷோத்தமனான பகவான், தே—உனக்கு, காந்த:—பிரியனான கணவன்; பணிபதி:—நாகங்களுக்கு அரசனான ஆதிஶேஷன், ஶய்யா—படுக்கை; வேதாத்மா—வேதத்தை ஶரீரமாக உடையவனும், விஹகேஶ்வர:—புள்ளரையனுமான பெரியதிருவடி, ஆஸநம் வாஹநம்—ஆஸனமாகவும், வாஹனமாகவுமிருப்பவன்; ஜகந்மோஹிநீ—உலகத்தை மோஹிக்கச்செய்வதான,

மாயா—ப்ரக்ருதி, **யவநிகா**—(உனக்கு) முகத்திரையாயிருக்கிறது; **ஸதா₃யித:**—தங்களுடைய மனைவிமாருடன் கூடிய, **ப்₃ரஹ்மேஶாதி₃ஸுரவ்ரஜ:**—பிரமன், சிவன் முதலிய தே₃வ ஸமூஹம், **த்வத்₃தா₃ஸதா₃ஸீக₃ண:**—உன்னுடைய தா₃ஸ க₃ணமாகவும், தா₃ஸீக₃ணமாகவும் இருக்கிறது; **தே நாம ச**—உன்னுடைய திருநாமமும், **ஶ்ரீ: இதி ஏவ**—'ஶ்ரீ:' என்பதேயாயிருக்கிறது; **த்வாம்**—(இப்படிப்பட்ட பெருமைகள் பொருந்திய) உன்னை, **வயம்**—(அறிவிலிகளான) நாங்கள், **கத₂ம் ப்₃ரூம:**—எப்படிச் சொல்லுவோம்?

வ்யா:— **(காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:)** பிராட்டியை நிரூபிக்கும்போது எம்பெருமானுடைய ஸம்ப₃ந்த₄நிப₃ந்த₄ந நிரூபணம் பண்ணவேணும். இவனையும் இவளுடைய ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே என்றும் நிரூபிக்கவேண்டும். அதெங்ஙனே? என்னில்: 1. **"कः श्रीः श्रियः"** (க: ஶ்ரீ: ஶ்ரிய:) என்றும், 2. **"श्रियःश्रियं भक्तजनैकजीवितं"** (ஶ்ரிய: ஶ்ரியம் ப₄க்தஜநைகஜீவிதம்) என்றும், a "திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா" என்றும், b "என் திருமகள் சேர்மார்வனே என்னும்" என்றும் சொல்லுகையாலே. பிராட்டியை நிரூபிக்கும்போதும் "காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:" என்னும் படியாயிறே இருப்பது. "ப₄ர்த்தா தே புருஷோத்தம:" என்னாதே, "காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:" என்பானென்? என்றால்: 3.**"राघवोऽर्हति वैदेहीं तं चेयमसितेक्षणा"**(ராக₄வோऽர்ஹதி வைதே₃ஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணா) என்றும், 4. **"भगवन्नारायणाभिमतानुरूपस्वरूपरूपगुणविभवैश्वर्यशीलाद्यनवधिकातिशयाऽसङ्ख्येयकल्याणगुणगणां"** (ப₄க₃வந்நாராயணாபி₄மதாநுரூபஸ்வரூப ரூப கு₃ண விப₄வைஶ்வர்ய ஶீலாத்₃யநவதி₄காதிஶயாऽஸங்க்₂யேயகல்யாணகு₃ணக₃ணாம்) என்றும், 5. **"श्रीवल्लभ"** (ஶ்ரீவல்லப₄) என்றும், 6. **"भोगोपोद्घातकेलीचुलकितभगवद्वैश्वरूप्यानुभावा"** (போ₄கோ₃போத்₃கா₄தகேளீசுளகித ப₄க₃வத்₃வைஶ்வரூப்யாநுபா₄வா) என்றும், c 'உனக்கேற்கும்

a பெரியதிருமொழி 7-7-1. b திருவாய் 7-2-9. c திருவாய் 10-10-6.

கோலமலர்ப்பாவைக்கு அன்பாகிய என் அன்பேயோ !" என்றும், a "பித்தர் பனி மலர்மேல் பாவைக்கு" என்றும் ப்ரயோகமும் பண்ணுகிறார்களிறே.

"ஹரி:" என்னுதல், "விஷ்ணு:" என்னுதல் செய்யாதே "புருஷோத்தம:" என்பானென்? என்றால்: 7. **"द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च। क्षरस्सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः। यो लोकत्रयमाविश्य बिभर्त्यव्यय ईश्वरः॥ यस्मात्क्षरं"** (த்₃வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச। க்ஷரஸ் ஸர்வாணி பூ₄தாநி கூடஸ்தோ₂Sக்ஷர உச்யதே॥ உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதா₃ஹ்ருத:। யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பி₃ப₄ர்த்யவ்யய ஈஶ்வர:॥ யஸ்மாத் க்ஷரம்) இத்யாதி₃; "அசித்தானது, ஸ்வரூபாந்யதா₂பா₄வயுக்தமாயிருக்கும்; சித்தானது ஸ்வபா₄வாந்யதா₂பா₄வயுக்தமாயிருக்கும்; ஆக, உப₄யாந்யதா₂பா₄வரஹிதன் ஈஶ்வரன் என்று கொண்டு, தனக்கு விபூ₄திபூ₄தமான சேதநாசேதந விலக்ஷணனென்றிட்டு 'புருஷோத்தம:' என்கிறதன்றோ" என்கிறார்.

(**ப₃ணிபதிஶ் ஶய்யா**) ஒரு ராஜாவுக்கு அபி₄மதையாயிருப்பாளொருத்தி, கண்டபோது ரஸிப்பதித்தனையொழிய ஒரு படுக்கையில் ஏறப்பெருதேயாய்த்து இருப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே, 4. "**भगवन्नारायणाभिमतानुरूपस्वरूपरूप**" (ப₄க₃வந்நாராயணாபி₄மதாநுரூபஸ்வரூபரூப), என்றும், b "உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவை" என்றும், 3. "**राघवोऽर्हति वैदेहीं**" (ராக₄வோSர்ஹதி வைதே₃ஹீம்) என்றும் இப்படி ப்ரமாணம் உண்டாகையாலே கேவலம் அபி₄மதையான மாத்ரமன்றிக்கே, அநுரூபையுமாயிருக்கையாலே அவனுக்கான படுக்கை இவளுக்கும் ப்ராப்தமென்கிறார். (**ப₃ணிபதி:**) என்கையாலே, 8. "**अकारेणोच्यते विष्णुस्सर्व-**

---

a திருநெடுந்தாண்டகம் 18. b திருவாய் 10-10-6.

लोकेश्वरो हरिः। उद्धृता विष्णुना लक्ष्मीरुकारेणोच्यते सदा॥ मकारस्तु तयोर्दास इति प्रणवलक्षणम्॥" (அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ் ஸர்வலோகேஶ்வரோ ஹரி:। உத்₃த்₄ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரேணோச்யதே ஸதா₃॥ மகாரஸ்து தயோர் தா₃ஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம்॥), 9. **"भवांस्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रंस्यते। अहं सर्वं करिष्यामि"** (ப₄வாம்ஸ்து ஸஹ வைதே₃ஹ்யா கி₃ரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே। அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்று சொல்லுகிறபடியே ஆத்மவஸ்துவுக்கு ஒரு மிது₂நஶேஷத்வம் பரமபுருஷார்த்த₂மாகையாலே, இங்கும் வாஸுகிதக்ஷகப்ரப்₄ருதிகளான அஷ்டமஹா நாகங்களுக்குப் *பரிப்₃ருட₄னாய், ஶேஷபூ₄தருக்கும் தலையா யிருந்துள்ள திருவனந்தாழ்வான், இருக்கும்போது உன் திருப்படுக்கை என்கிறார்.

(ஆஸநம் வாஹநம் வேத₃ாத்மா விஹகே₃ஶ்வர:) 10. **"सुपर्णोऽसि गरुत्मान् त्रिवृत्ते शिरो गायत्रं चक्षुः स्तोम आत्मा साम ते तनूर्वामदेव्यं बृहद्रथन्तरे पक्षौ यज्ञा यज्ञियं पुच्छं छन्दांस्यङ्गानि धिष्णियाः शफा यजूंषि नाम"** (ஸுபர்ணோऽஸி க₃ருத்மாந் த்ரிவ்ருத்தே ஶிரோ கா₃யத்ரம் சக்ஷு: ஸ்தோம ஆத்மா ஸாம தே தநூர் வாமதே₃வ்யம் ப்₃ருஹத்₃ ரத₂ந்தரே பக்ஷௌ யஜ்ஞா யஜ்ஞியம் புச்ச₂ம் ச₂ந்தா₃ம்ஸ்யங்கா₃நி தி₄ஷ்ணியாஶ்ஶபா₂ யஜூம்ஷி நாம) என்கிறபடியே நாக₃ஜாதிகளுக்கு நாயகனான அநந்தன் திருப்படுக்கையானாப்போலே, இங்கும் வேத₃மயனாய் பறவைகளுக்கு ஆதா₄ரனாயிருந்துள்ள பெரிய திருவடி இவளுக்கு ஆஸநவாஹனங்கள் என்கிறார். அபி₄மதையானால் படுக்கையில் அணைக்க ப்ராப்தமா யிருக்கும்; ஏகாஸநத்திற்கொண்டு இருக்க யோக்₃யையன்றிக்கேயாய்த்து இருப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே, 11. **"वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः। आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा भक्तैर्भागवतैस्सह॥"** (வைகுண்டே₂ து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்த₄ம் ஜக₃த்பதி:। ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா

* பரிப்₃ருட₄ன்—தலைவன்.

ப₄க்தைர் ப₄ாக₃வதைஸ் ஸஹ ॥) என்கிறபடியே இவள் அநுகூலரூபையாயிருக்கையாலே இவனுக்கான ஆஸநமும், வாஹனமும் இவளுக்கும் ப்ராப்தம் என்று அருளிச் செய்கிறார்.

ஆக, இப்படி கீழ்ச்சொன்ன யுக்திகளாலே பிராட்டிக்கு நித்ய விபூ₄திஸம்ப₃ந்த₄ம் சொல்லப்பட்டது. இனி மேல் ஶ்லோகஶேஷத்தாலே லீலாவிபூ₄தியோக₃மென்ன, தத₃ந்தர்வர்த்திகளாயிருந்துள்ள ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃ தே₃வ க₃ணங்களுடைய ஶேஷத்வமென்ன இவை சொல்லப்படுகிறது. அதெங்ஙனேயென்றால்; (யவநிகா மாயா ஜக₃ந் மோஹிநீ) 12. "**मायान्तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनन्तु महेश्वरम्**" (மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்₃யாந் மாயிநம் து மஹேஶ்வரம்) என்றும், 13. "**इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते**" (இந்த்₃ரோ மாயாபி₄: புருரூப ஈயதே) என்றும், 14. "**दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया। मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते॥**" (தை₃வீ ஹ்யேஷா கு₃ணமயீ மம மாயா து₃ரத்யயா। மாமேவ யே ப்ரபத்₃யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே॥) என்றும் இத்யாதி₃களாலே ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்டிருக்கிற ப₄க₃வந்மாயையன்றோ உனக்கு யவநிகை. ஒரு திரையின் உள்ளிருக்கும் பேரைப் புறம்பிலவர் காணாதபடியாய், புறப்பட்டிருக்கும் பேரை உள்ளிருக்குமவர்கள் காணாதபடியாயிற்று இருப்பது. அங்ஙனிருக்கையன்றிக்கே (ஜக₃ந் மோஹிநீ) என்று எம்பெருமானுக்குத் திரோத₄ாயிகையாயிருக்கையன்றிக்கே ஜக₃த்துக்குத் திரோத₄ாயிகையாயிருக்குமென்கிறார்.

(ப்₃ரஹ்மேஶாதி₃ஸுரவ்ரஜஸ் ஸத₃யிதஸ் த்வத்₃தா₃ஸதா₃ஸீக₃ண:) பூ₄லோகம் தொடங்கி ஸத்யலோகபர்யந்தமாக மேலுள்ள லோகங்களென்ன, அதல விதல ஸுதல பாதாளோத்தால ரஸாதல பே₄ாக₃வதீ பர்யந்தமான கீழேழு லோகங்களென்ன, இவற்றில் காணப்பட்டுடையராயிருந்துள்ள தே₃வக₃ணங்களென்ன, இவர்களுக்குக் கொத்து

முதலிகளாயிருந்துள்ள ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃களென்ன, ஸரஸ்வதீருத்₃ராணீபுலோமஜாப்ரப்₄ருதிகளாயிருந்துள்ள தே₃வ ஸ்த்ரீகளென்ன, அப்ஸரோக₃ணங்களென்ன, இவர்களெல்லாரும் ஆணடிமையும், பெண்ணடிமையுமாயிருக்கும் என்கிறார்.

'இவையெல்லாம் யதா₂ர்த்த₂ம் என்றோ? ஸ்தோத்ரம் என்றோ? இது எங்ஙனே கூடும்படி?' என்றால்: **(ஶ்ரீ ரித்யேவ ச நாம தே)** **'ஶ்ரீ:'** என்றன்றோ உனக்குத் திரு நாமம் என்கிறார். "இத்தாலே இவளுக்கு ஸர்வஶேஷிணீத்வமும் தெரிவிக்கப்பட்டதோ?" என்றால்: "ஶ்ரீங் - ஸேவாயாம்" என்கிற தா₄துவாலே, தன்னையொழிந்த சேதநாசேதநங்களாலே ஸ்வரூபஸ்தி₂திப்ரவ்ருத்திகளுக்காக ஆஶ்ரயிக்கப்படுகிறாள் என்றுகொண்டு 'ஶ்ரீ:' என்கிறது. அதுக்கு ப்ரமாணம் **15. "ईश्वरीं सर्वभूतानां"** (ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ₄தாநாம்) என்றும், **16. "अस्येशाना जगतः"** (அஸ்யேஶாநா ஜக₃த:) என்றும் உண்டாகையாலே. **(ப₄க₃வதி)** **17. "तुल्यशीलवयोवृत्तां तुल्याभिजनलक्षणां"** (துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபி₄ஜநலக்ஷணாம்) என்கிறபடியே எம்பெருமானோடொக்க ஹேயப்ரதிப₄டமாயிருந்துள்ள கல்யாணகு₃ணகதாநத்வம் சொல்லப்படுகிறது. **18. "मैत्रेय! भगवच्छब्दस्सर्वकारणकारणे। संभर्तेति तथा भर्ता भकारोऽर्थद्वयान्वितः॥ नेता गमयिता स्रष्टा गकारार्थस्तथा मुने॥ ऐश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य यशसः श्रियः। ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भग इतीरणा॥ वसन्ति तत्र भूतानि भूतात्मन्यखिलात्मनि। स च भूतेष्वशेषेषु वकारार्थस्ततोऽव्ययः॥ ज्ञानशक्तिबलैश्वर्यवीर्यतेजांस्यशेषतः। भगवच्छब्दवाच्यानि विना हेयैर्गुणादिभिः॥ एवमेष महाशब्दो मैत्रेय भगवानिति। परमब्रह्मभूतस्य वासुदेवस्य नान्यगः॥ तत्र पूज्यपदार्थोक्तिपरिभाषासमन्वितः। शब्दोऽयं नोपचारेण त्वन्यत्र ह्युपचारतः॥"** (மைத்ரேய! ப₄க₃வச்ச₂ப்₃த₃ஸ் ஸர்வகாரணகாரணே। ஸம்ப₄ர்த்தேதி தத₂ா ப₄ர்த்தா ப₄காரோऽர்த்த₂த்₃வயாந்வித:॥ நேதா க₃மயிதா ஸ்ரஷ்டா க₃காரார்த்த₂ஸ் தத₂ா முநே॥ ஐஶ்வர்யஸ்ய ஸமக்₃ரஸ்ய

வீர்யஸ்ய யஶஸஶ்ஶ்ரிய:। ஜ்ஞாநவைராக்3யயோஶ்சைவ ஷண்ணும் ப4க3 இதீரணா॥ வஸந்தி தத்ர பூ4தாநி பூ4தாத்மந்யகிலாத்மநி। ஸ ச பூ4தேஷ்வஶேஷேஷு வகாரார்த்த2ஸ் ததோऽவ்யய:॥ ஜ்ஞாநஶக்தி ப3லைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத:। ப4க3வச்ச2ப்3த3வாச்யாநி விநா ஹேயைர் கு3ணாதி3பி4:॥ ஏவமேஷ மஹாஶப்3தோ3 மைத்ரேய! ப4க3வாநிதி। பரமப்3ரஹ்மபூ4தஸ்ய வாஸுதே3வஸ்ய நாந்யக3:॥ தத்ர பூஜ்யபதா3ர்த்தோ2க்திபரிபா4ஷாஸமந்வித:। ஶப்3தோ3ऽயம் நோபசாரேண த்வந்யத்ர ஹ்யுபசாரத:॥) என்றுகொண்டு ப்ரமாணமுண்டாகையாலே. ஶ்ரிய:பதியை நிர்தே3ஶிக்கும்போது 19. "**प्रदिशतु भगवानशेषपुंसां**" (ப்ரதி3ஶது ப4க3வாநஶேஷபும்ஸாம்) என்றும், 20. "**स्मर्तव्यो भगवान् हरिः**" (ஸ்மர்த்தவ்யோ ப4க3வாந் ஹரி:) என்றும், 21- "**भगवान् भूतैर्बालः क्रीडनकैरिव**" (ப4க3வாந் பூ4தைர் பா3ல: க்ரீட3நகைரிவ) என்றும், 4. "**भगवन्नारायण**" (ப4க3வந் நாராயண) என்றும் இப்படி வ்யவஹரிக்கவடுப்பதாயிறே இருப்பது. அவளை நிர்தே3ஶிக்கும்போது 4. "**भगवतीं श्रियं देवीं**" (ப4க3வதீம் ஶ்ரியம் தே3வீம்), "ஶ்ரீரித்யேவ ச நாம தே ப4க3வதி" என்னும்படியாயிருக்கும்.

(ப்3ரூம: கத2ம் த்வாம் வயம்) ஈஶ்வரகு3ணஸ்தவம் பண்ணும்போது 22. "**अनन्ता वै वेदाः**" (அநந்தா வை வேதா3:) என்கிற வேத3ங்களுமகப்பட, 23. "**यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह**" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ) என்றுகொண்டு அளவுகோல் முறிந்து மடங்கும்படியாயிறே இருப்பது. அவன் தன்னையுமகப்பட • சுலகித ப4க3வத்2வைஶ்வருப்யையாயிருந்துள்ள உன்னை மந்த3மதிகளுக்கு அக்3ரேஸரராயிருந்துள்ள நாங்கள் என் சொல்லி வ்யவஹரிப்பது? என்றுகொண்டு பிராட்டியினுடைய பரத்வத்தை ப்ரதிபாதி3க்கிறுர் ஆளவந்தார். 1.

• ஶ்ரீ கு3ண-4. (ப்ரமாண எண் 6)

यस्यास्ते महिमानमात्मन इव त्वद्वल्लभोऽपि प्रभुः
नालं मातुमियत्तया निरवधिं नित्यानुकूलं स्वतः।
तां त्वां दास इति प्रपन्न इति च स्तोष्याम्यहं निर्भयो
लोकैकेश्वरि! लोकनाथदयिते! दान्ते! दयान्ते विदन्॥२॥

2. யஸ்யாஸ்தே மஹிமாநமாத்மந
இவ த்வத்₃வல்லபே₄ா ऽபி ப்ரபு₄:
நாலம் மாதுமியத்தயா
நிரவதி₄ம் நித்யாநுகூலம் ஸ்வத:।
தாம் த்வாம் தா₃ஸ இதி ப்ரபந்ந
இதி ச ஸ்தோஷ்யாம்யஹம் நிர்ப்ப₄யோ
லோகைகேஶ்வரி! லோகநாத₂த₃யிதே!
தா₃ந்தே! த₃யாந்தே விதா₃ந்॥

---

2. பதவுரை:— **லோகைகேஶ்வரி**—லோகத்திற்கு ஒரே ஈஶ்வரியாயிருப்பவளே!, **லோகநாத₂த₃யிதே**—லோகங்களுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான எம்பெருமானுக்கு ப்ரியமஹிஷியாயிருப்பவளே! **தா₃ந்தே**—கருணைகல்பவல்லியே! **யஸ்யா தே**—எந்த உன்னுடைய, **நிரவதி₄ம்**—அளவற்றதும், **ஸ்வத நித்யாநுகூலம்**—இயற்கையாகவே (ப₄க₃வானுக்கு) எப்போதும் அனுகூலமாயிருப்பதுமான, **மஹிமாநம்**—பெருமையை **ப்ரபு₄: த்வத்₃வல்லப₄: அபி**—ஈச்வரனன உன்னுடைய வல்லப₄னும், **ஆத்மந: இவ**—தன்னுடைய பெருமையைப்போல் **இயத்தயா**—இவ்வளவென்று, **மாதும் ந அலம்**—அளவிட்டறிய மாட்டானே, **தாம் த்வாம்**—அப்படிப்பட்ட உன்னை. **தா₃ஸ: இதி**—'தா₃ஸன்' என்றும், **ப்ரபந்ந: இதி ச**—'ஶரணமடைந்தவன்' என்றும், **தே த₃யாம் விதா₃ந் அஹம்**—உன்னுடைய கருணையை அறியும் நான், **நிர்ப்ப₄ய:**—ப₄யமற்றவனாய், **ஸ்தோஷ்யாமி**—துதிக்கிறேன்.

வ்யா:— (யஸ்யாஸ்தே மஹிமாநமாத்மந இவ த்வத்₃வல்லபே₄ாऽபி ப்ரபு₄ர் நாலம் மாதுமியத்தயா நிரவதி₄ம் நித்யாநு

கூலம் ஸ்வத:) 24. "यस्यायुतायुतांशांशे विश्वशक्तिरियं स्थिता" (யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே விஶ்வஶக்திரியம் ஸ்தி₂தா) என்றும், 25. "स्वशक्तिलेशोद्धृतभूतसर्गः" (ஸ்வஶக்திலேஶோத்₃த்₄ருதபூ₄தஸர்க்க₃:) என்றும், 26. "मनसैव जगत्सृष्टिं संहारञ्च करोति यः" (மநஸைவ ஜக₃த்ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரஞ்ச கரோதி ய:) என்றும், 27. "परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च" (பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதை₄வ ஶ்ரூயதே ஸ்வாப₄ாவிகீ ஜ்ஞாநப₃லக்ரியா ச) என்றும், 28. "एको ह वै नारायण आसीत्" (ஏகோ ஹை நாராயண ஆஸீத்) என்றும், 29. "दिव्यो देव एको नारायणः" (தி₃வ்யோ தே₃வ ஏகோ நாராயண:) என்றும், இப்படி ப்ரமாணங்களாலே ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்ட பரத்வத்தை உடையவனாய், உனக்கு வல்லப₄னான ஸர்வேஶ்வரனுமகப்பட, யச்ச₂ப்₃த₃த்தாலே அவாங்மநஸகோ₃சரமாயிருக்கிற உன்னுடைய அளவிறந்திருக்கிற பெருமையை இவ்வளவென்று நிரூபிக்குமளவில், a "தனக்கும் தன் தன்மையறிவரியான்" என்கிறபடியே தன் வைப₄வநிரூபணம் பண்ணத் தான் மாட்டாதாப்போலே உன்னுடைய வைப₄வநிரூபணம் பண்ணும்போது அஸமர்த்த₂னாயிருக்கும். 'ஆனால் ஜக₃த்துக்கு ஶேஷித்₃வித்வம் உண்டோ?' என்றால்: (நித்யாநுகூலம் ஸ்வத:) 16. "अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी" (அஸ்யேஶாநா ஜக₃தோ விஷ்ணுபத்நீ) என்கையாலே ஜக₃த்தைப் பற்ற இவளுக்கு ஶேஷிணீத்வமும், அவனைப்பற்ற ஶேஷத்வமும் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகையாலே ஶேஷித்₃வித்வமில்லை. 'ஆனால் இவனைப்பற்ற இவள் ஶேஷபூ₄தையாகில், இவளுடைய வைப₄வநிரூபணம பண்ணவொண்ணாதே' என்னவொண்ணாது. அதெங்ஙனேயென்றால்: 30. "अपूर्वनानारसभावनिर्भर-प्रबद्धया मुग्धविदग्धलीलया" (அபூர்வநாநாரஸப₄ாவநிர்ப₄ரப்ரப₃த்₃த₄யா முக்₃த₄வித₃க்₃த₄லீலயா) என்று அதிவித₃க்₃த₄மாயிருந்துள்ள க்ரீட₃ாவைப₄வத்தாலே b "பித்தர் பனிமலர்

---

a திருவாய் 8-4-6. b திருநெடுந்தாண்டகம் 18.

மேல் பாவைக்கு" என்கிறபடியே ப்ரேமபரவஶனாயிருக்கை யாலே ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்தானேயாகிலும் நிரூபிக்கமாட் டாதேயாய்த்து இருப்பது.

(தாம் த்வாம்) கீழ் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட பரத்வத்தை நிரூபகதர்மமாக உடையையாயிருக்கிற உன்னை என்றபடி. **(தாஸ இதி)** 'அடியேன்' என்றுகொண்டு ஆஶ்ரயிக்கிறேன் என்கிறார். 15. "**ईश्वरीं सर्वभूतानां**" (ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூதாநாம்) என்றும், 16. "**अस्येशाना जगतः**" (அஸ்யேஶாநா ஜகத:) என்றும் சொல்லுகையாலே, நமக்கு ஜகத்தைப் பற்ற ஶேஷித்வம் ஸாதாரணமன்றோ? உமக்கு அவர்களிற் காட்டில் விஶேஷமென்? என்று பிராட்டி அருளிச்செய் தார். 'அவர்களிற்காட்டில் நெடுவாசியுண்டே; ஸ்வரூபாநு ரூபமான ஶேஷத்வபூர்வகமாக ப்ரபந்நனானேன்' என் கிறார், — **(ப்ரபந்ந இதி ச)** என்றுகொண்டு. **(ஸ்தோஷ்யாம் யஹம் நிர்ப்பயః)** அதினாலே நிர்ப்பயனாய்க்கொண்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறேன் என்கிறார். ஸ்தோத்ரமாகிறது இல்லாததொன்றைச் சொல்லுகையாயிருக்கும். இங்குத் தைக்கு அங்ஙனல்ல; 31. "**भूतार्थव्याहृतिस्सा हि न स्तुतिः परमेष्ठिनः**" (பூதார்த்தவ்யாஹ்ருதிஸ் ஸா ஹி ந ஸ்துதி: பரமேஷ்டிந:) என்கிறபடியே உள்ள குணங்களைத்தான் யதாவத் ப்ரதிபாதிக்கப் போகாதேயாய்த்து இருப்பது. இவையும் எத்தாலேயென்றால்: **(லோகைகேஶ்வரி)** ஜகத் தைப்பற்ற இவள் ஶேஷிணியாகையாலே. இவளுக்கு ஜகத்தைப்பற்ற ஸ்வாமிநீத்வம் எத்தாலே வந்ததென்றால்: **(லோகநாததயிதே)** லோகநாதனாயிருக்கிற நாராயணனுக்கு திவ்யமஹிஷியாகையாலே.

"இங்ஙனொத்த மேன்மையை உடையோமான நம்மை உம்மால் பரிச்சேதிக்கப்போமோ?" எனப் பிராட்டி திருவுள்ளமாக, "அது ஒக்கும்; உம்முடைய மேன்மையை நிரூபித்தோமாகிலன்றோ நாங்கள் பங்குரதீ

(भक्तरथी)களாவது. உம்முடைய நீர்மையை நிரூபிக்கும் போது மந்த₃மதிகளாயிருந்துள்ள அஸ்மத₃ாதி₃களுக்கும் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகையிலே யோக்₃யதையுண்டாம்" என்கிறார். (த₃ாந்தே) * கருணோஜ்ஜ்வலஸம்வர்த்தி₄தையாயிருக்கிற கற்பகக் கொடியே! (த₃யாம் தே வித₃ந்) த₃யையாவது,- "ஸ்வார்த்த₂நிரபேக்ஷா பரது₃:க்க₂ாஸஹிஷ்ணுதா" என்றிறே த₃யாலக்ஷணமிருக்கும்படி. அங்ஙனேத்திருந்துள்ள உன்னுடைய த₃யையை அறியாநின்றுகொண்டேன் என்றபடி. "அங்ஙனேத்த க்ருபை நம் பக்கலுண்டோ?" என்று திருவுள்ளமாக, 32. "पापानां वा...... नापराध्यति ॥" (பாபாநாம் வா ...... நாபராத்₄யதி ॥) என்றுகொண்டு, எம்பெருமான் தே₃வகார்யார்த்த₂மாக யாதொரு தி₃வ்யமங்க₃ளவிக்₃ரஹத்தைக் கொண்டான் தத₃னுகூலமாக தேவரீரும் வடிவைக்கொள்ளக் கடவதாயிருக்கையாலே, அவன் ராக₄வனாய்க்கொண்டு அவதரித்தபோது, தேவரீரும் ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகளான ஸீதையாய்க்கொண்டு அவதரித்து, ராவணனைப் புத்ரமித்ரகளத்ராதி₃களோடு தரைப்படுத்துகைக்காகவும், ஸ்ரீ விபீ₄ஷணாழ்வானை ஸ்த₂ாபிக்கைக்காகவும் அஶோகவனிகையிலே இருந்து, காட்டை வெட்டி நாடாக்கினாப்போலேயும், களைபறித்துப் பயிராக்குமாபோலேயும், அஸங்கிராஸபூர்வகமாக ஸத்பாலனம் பண்ணுகைக்காக ராவணனைக் கொன்றருளினவனந்தரமாக, தர்ஜநபர்த்ஸநாதி₃களைப் பண்ணின ராக்ஷஸிகளைக் கொல்லுகையிலே உத்₃யுக்தனாயிருந்துள்ள திருவடியைக் குறித்து உன் பரமக்ருபையை ப்ரகடீகரித்தபடியை பு₃த்₃தி₄ பண்ணிக்கொண்டு நிர்ப்ப₄யனாய் ஸ்தோத்ரம் பண்ணினேனென்கிறார் ஆளவந்தார். 2.

---

* "கருணாம்ருதஸம்வர்த்தி₄தையான கற்பகக்கொடியே" என்று இவருடைய குமாரரான நாயனாராச்சான் பிள்ளையின் வ்யாக்₂யான பாட₂ம்.

ईषत्त्वत्करुणानिरीक्षणसुधासन्धुक्षणाद्रक्ष्यते
नष्टं प्राक्तदलाभतस्त्रिभुवनं संप्रत्यनन्तोदयम् ।
श्रेयो नह्यरविन्दलोचनमनःकान्ताप्रसादादृते
संसृत्यक्षरवैष्णवाध्वसु नृणां संभाव्यते कर्हिचित् ॥ ३ ॥

3. ஈஷத் த்வத்கருணாநிரீக்ஷண
ஸுதா₄ஸந்து₄க்ஷணாத் ரக்ஷ்யதே
நஷ்டம் ப்ராக் தத₃லாப₄தஸ்
த்ரிபு₄வநம் ஸம்ப்ரத்யநந்தோத₃யம் ।
ஶ்ரேயோ ந ஹ்யரவிந்த₃லோசநமந:-
காந்தாப்ரஸாத₃ாத்₃ருதே
ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்₄வஸு
ந்ருணாம் ஸம்பா₄வ்யதே கர்ஹிசித் ॥

---

3. பதவுரை:— தத் அலாப₄த: — அந்தக் கடாக்ஷம் இல்லாமையாலே, ப்ராக் நஷ்டம்—முன் நசித்துக் கிடந்ததான, த்ரிபு₄வநம் — மூவுலகமும், ஸம்ப்ரதி — இப்போது, ஈஷத்—சிறிதுபோது, த்வத் கருணா நிரீக்ஷண ஸுதா₄ ஸந்து₄க்ஷணாத் — உன்னுடைய கருணைகடாக்ஷமாகிற அம்ருத வர்ஷத்தினால், அநந்தோத₃யம் — அளவற்ற பெருமையை உடைத்தாகும்படி, ரக்ஷ்யதே — காப்பாற்றப்படுகிறது; ந்ருணாம் — மனிதர்களுக்கு, ஸம்ஸ்ருதி அக்ஷர வைஷ்ணவா த்₄வஸு—ஐஶ்வர்யம், கைவல்யம், பரமபதம் இவைகளில், ஶ்ரேய:—மேன்மையானது, அரவிந்த₃ லோசந மந: காந்தா ப்ரஸாத₃ாத் ருதே—தாமரைக்கண்ணனின் மனத்துக்கினியவளான ஸ்ரீதே₃வியின் அருளில்லாமல், ந ஹி ஸம்பா₄வ்யதே—ஏற்படாதன்றோ.

வ்யா:— (ஈஷத் த்வத்கருணாநிரீக்ஷணஸுதா₄ ஸந்து₄க்ஷணாத் ரக்ஷ்யதே நஷ்டம் ப்ராக் தத₃லாப₄தஸ் த்ரிபு₄வநம்) "पृथिव्यप्सु प्रलीयते। आपस्तेजसि लीयन्ते। तेजो वायौ लीयते। वायुराकाशे लीयते। आकाशमव्यक्ते लीयते। अव्यक्तमक्षरे लीयते। अक्षरं

तमसि लीयते। तमः परे देव एकीभवति॥" (ப்ருதி₂வ்யப்ஸு ப்ரலீயதே। ஆபஸ்தேஜஸி லீயந்தே। தேஜோ வாயௌ லீயதே। வாயுராகாஶே லீயதே। ஆகாஶமவ்யக்தே லீயதே। அவ்யக்தமக்ஷரே லீயதே। அக்ஷரம் தமஸி லீயதே। தம: பரே தே₃வ ஏகீப₄வதி॥) என்றும், 28. "न ब्रह्मा नेशानः। नेमे द्यावापृथिवी" (ந ப்₃ரஹ்மா நேஶாந:। நேமே த்₃யாவா ப்ருதி₂வீ) என்றும், 34. "आनीदवातं स्वधया तदेकं। तस्माद्धान्यं न परः किञ्चनास।" (ஆநீத₃வாதம் ஸ்வத₄யா ததே₃கம்। தஸ்மாத்₃த₄ாந்யம் ந பர: கிஞ்சநாஸ।) என்றும், 35. "तद्धेदं तर्ह्यव्याकृतमासीत्" (தத்₃தே₄த₃ம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருத மாஸீத்) என்றும், 36. "आसीदिदं तमोभूतमप्रज्ञातमलक्षणम्। अप्रतर्क्यमविज्ञेयं प्रसुप्तमिव सर्वतः॥" (ஆஸீதி₃த₃ம் தமோபூ₄தம் அப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம்। அப்ரதர்க்யமவிஜ்ஞேயம ப்ரஸுப்த மிவ ஸர்வத:॥) என்றும் a "ஒன்றும் தேவுமுலகுமுயிரும் மற்றும் யாதுமில்லாவன்று" என்றும் ஶ்ருதியோடு ஸ்ம்ருதியோடு ஆழ்வார் பாசுரத்தோடு வாசியற ப்ரதி பாதி₃க்கிற ப்ரளயத்திலே, 37. "नारायणाद्ब्रह्मा जायते। नारायणाद्रुद्रो जायते।" (நாராயணாத் ப்₃ரஹ்மா ஜாயதே। நாரா யணாத் ருத்₃ரோ ஜாயதே।) என்றும், 28. "स एकाकी न रमेत" (ஸ ஏகாகீ ந ரமேத) என்றும், 38. "बहुस्यां प्रजायेयेति" (பு₃ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி) என்றும், 39. "तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्" (தத் ஸ்ருஷ்ட்வா ததே₃வாநுப்ராவிஶத்) என்றும், 35. "तन्नामरूपाभ्यां व्याक्रियत" (தந்நாமரூபாப்₄யாம் வ்யாக்ரியத) என்றும், 40. "सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते" (ஸர்வாணி ரூபாணி விசித்ய தீ₄ர: நாமாநி க்ருத்வாऽபி₄வத₃ந் யதா₃ஸ்தே) என்றும், 41. "सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः पुरुषादधि" (ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்₃யுத: புருஷாத₃தி₄) என்றும், 42. "अप एव ससर्जादौ तासु वीर्यमवासृजत्। तदण्डमभवद्धैमं सहस्रांशुसमप्रभम्॥ तस्मिन् जज्ञे स्वयं ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः॥ ततः स्वयंभूर्भगवानव्यक्ते

a திருவாய்-4-10-1.

व्यञ्जयन्निदम्। महाभूतादि वृत्तौजाः प्रादुरासीत्तमोनुदः॥" (அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமவாஸ்ருஜத்। ததண்டமபவத்தைமம் ஸஹஸ்ராம்சுஸமப்ரபம்॥ தஸ்மிந் ஜஜ்ஞே ஸ்வயம் ப்ரஹ்மா ஸர்வலோகபிதாமஹ:॥ ததஸ் ஸ்வயம்பூர் பகவாநவ்யக்தே வ்யஞ்ஜயந்நிதம்। மஹாபூதாதி வ்ருத்தௌஜா: ப்ராதுராஸீத் தமோநுத:॥) என்றும், a "நான்முகன் தன்னொடு தேவருலகோடுயிர் படைத்தான்" b "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனும், தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத்தான் படைத்தான்" என்றும் இப்படி ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மா முதலான ஸ்ருஷ்டியை ஈச்வரன் உகக்கும்போது 6. "यद्भ्रूभङ्गाः प्रमाणं स्थिरचररचनातारतम्ये मुरारेः, वेदान्तास्तत्त्वचिन्तां मुरभिदुरसि यत्पादचिह्नैस्तरन्ति।" (யத்ப்ரூபங்கா: ப்ரமாணம் ஸ்திரசரரசநா தாரதம்யே முராரேர் வேதாந்தாஸ் தத்த்வசிந்தாம் முரபிதுரஸி யத்பாதசிஹ்நைஸ் தரந்தி।) என்றும், 43. "उल्लासपल्लवितपालितसप्तलोकीनिर्वाहकोरकितनेमकटाक्षलीलां" (உல்லாஸபல்லவிதபாலிதஸப்தலோகீநிர்வாஹகோரகிதநேமகடாக்ஷ-லீலாம்) என்றும் இவள் கடாக்ஷமடியாகவாய்த்து உண்டாவது.

§ இன்னமும், "பிராட்டிக்கு ஜகத்காரணத்வத்திலே அந்வயமுண்டோ?" என்று நடாதூரம்மாள் பிள்ளானை ப்ரச்நம் பண்ண, "ஆவதென்? இவ்வர்த்தத்தில் ஸந்தேஹமுண்டோ? 44. 'आवाभ्यां कर्माणि कर्तव्यानि। प्रजाश्च उत्पादयितव्याः॥' (ஆவாப்யாம் கர்மாணி கர்த்தவ்யாநி। ப்ரஜாச்சோத்பாதயிதவ்யா:॥) என்றன்றோ இருப்பது. இவள் ஸஹதர்ம சாரிணியன்றோ" என்று அருளிச் செய்தார் பிள்ளான்.

---

a திருவாய் 4-10-1. b நான்முகன்திருவந்தாதி-1.

§ இந்த ஐதிஹ்யம் நாயனாராச்சான்பிள்ளையின் வ்யாக்யானத்திலும் காணப்படுகிறது.

ஆக, இப்படி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளென்ன, ஆழ்வார் பாசுரமென்ன, இவற்றை அடியொற்றினவர் பாசுரமென்ன இவற்றாலே ஈஶ்வரன் 38. **"तदैक्षत बहु स्यां प्रजायेयेति"** (ததைக்ஷத பஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி) என்று ஸ்ருஷ்டிக்கக்கடவதாகப் பார்த்தருளினபோது, **(ஈஷத் த்வத்கருணாநிரீக்ஷணஸுதாஸந்துக்ஷணாத் ரக்ஷ்யதே)** அவன் பார்வைக்கு அனுகூலமாய், கருணாஜலபரிபூர்ணமாயிருந்துள்ள உன்னுடைய கடாக்ஷவிக்ஷேபங்களாலேயன்றே ஜகத்து ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. **(நஷ்டம் ப்ராக் ததலாபத:)** அம்ருதஜலவர்ஷங்களாயிருக்கிற அந்தக் கடாக்ஷமின்றியே இருக்கையாலேயன்றே 45. **"असन्नेव स भवति"** (அஸந்நேவ ஸ பவதி) என்கிறபடியே நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாய்க் கொண்டு இருந்தது. **(ஸம்ப்ரத்யநந்தோதயம்)** கடுங்கோடையிலே நொந்த பயிர் மேகமேறி வர்ஷித்தால் தேறுமாபோலே, நீர் பார்த்தருளுகையாலே இப்போது அநந்தோதயமாய்த்து. 'ஆவதென்?' என்றால்: மஹீமஹீதரஜலநிதிரூபமான ஜகத்தென்ன, ததந்தர்வர்த்திகளான தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தாவரரூபமான சதுர்விததேஹ ப்ரவேஶம் பண்ணியிருக்கிற ஆத்மகோடிகளென்ன, இவற்றை உடைத்தாயிற்று.

(ஶ்ரேயோ ந ஹ்யரவிந்தலோசநமந:காந்தாப்ரஸாதாத்ருதே) 46. **"तस्य यथा कप्यासं पुण्डरीकमेवमक्षिणी"** (தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) என்றுகொண்டு ஈஶ்வரனுடைய உத்புல்லமான தாமரைப்பூப்போலே இருந்துள்ள திருக்கண்மலரில் அழகு. 47. **"मत्स्यः कमल-लोचनः"** (மத்ஸ்ய: கமலலோசந:) என்றும் 48. **"महावराहः स्फुटपद्मलोचनः"** (மஹாவராஹ: ஸ்புடபத்மலோசந:) என்றும், 49. **"रामो राजीवलोचनः"** (ராமோ ராஜீவலோசந:) என்றும், 50. **"कृष्णः कमललोचनः"** (க்ருஷ்ண: கமலலோசந:) என்றும் இப்படி மத்ஸ்யமநுஷ்யாதிவிக்ரஹபரிக்ரஹம்

பண்ணினுலும் கண்ணை மறைக்கப்போகாதேயிறேயிருப் பது. ஸர்வாங்க3ங்களும் மறையும்படியாகக் கவசமிட்டா லும் கண்ணைக் கவசமிடுவானிலனிறே. ஆக, தாமரைக் கண்ணன் என்கையாலே இவனுக்கு அவாப்தஸமஸ்த காமத்வம் சொல்லப்பட்டது.

(அரவிந்த3லோசநமந:காந்தா) இங்ஙனெத்த வைப4 வத்தை உடையனுயிருந்துள்ள ஈஶ்வரனுடைய திருவுள் ளத்திற்கு உகப்பைப் பண்ணுமவளாயிருக்கும். "ப4ார்யை" என்னுதே "காந்தை" என்பானென்? என்றுல்: a"உனக் கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என் அன் பேயோ!" என்றும், b"பித்தர் பனிமலர்மேல் பாவைக்கு" என்றும், 51. **"अस्या देव्या मनस्तस्मिंस्तस्य चास्यां प्रतिष्ठितम्"** (அஸ்யா தே3வ்யா மநஸ்தஸ்மிம்ஸ்தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ர திஷ்டி2தம்) என்றும் ப்ரமாணமுண்டாகையாலே காந்தா ஶப்3த3ப்ரயோக3ம் பண்ணுகிறுர். **(ப்ரஸாத3ாத்3ருதே)** இங்ங னெத்திருந்துள்ள இவளுடைய ப்ரஸாத3த்தையொழிய.

(ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்4வஸு நருணும் ஸம்ப4ாவ் யதே கர்ஹிசித்) ஸம்ஸ்ருதியாவது ஐஶ்வர்யம்; அக்ஷர மாவது கைவல்யமோக்ஷம்; வைஷ்ணவாத்4வாவாகிறது,— 52. **"न च [illegible]वर्तते । न च पुनरावर्तते"** (ந ச புநராவர்த்ததே। ந ச புந,ர[illegible]த்ததே॥) என்றும், 53. **"तद्विष्णोः परमं पदं"** (தத்3 விஷ்ணோ: பரமம் பத3ம்) என்றும். c"பிணைகொடுக்கி லும் போகவொட்டார்" என்றும், இப்படி ஶ்ருதியோடு, ஆழ்வார் பாசுரத்தோடு வாசியற ப்ரதிபாதி3க்கிற பரம பத3ம் ஆக, இவ்வழிகளில் அரவிந்த3லோசநமந:காந்தை யுடைய ப்ரஸாத3த்தையொழிய மநுஷ்யரில் வைத்துக் கொண்டு ஒருவருக்கும் ஶ்ரேயஸ் வாராது என்கிறுர் ஆளவந்தார். 3.

---

a திருவாய் 10-10-6. b திருநெடு-18. c பெரியாழ்-திரு 4-5-2.

शान्तानन्दमहाविभूति परमं यद्ब्रह्म रूपं हरेः
मूर्तं ब्रह्म ततोऽपि तत्प्रियतरं रूपं यदत्यद्भुतम् ।
यान्यन्यानि यथासुखं विहरतो रूपाणि सर्वाणि ता-
न्याहुः स्वैरनुरूपरूपविभवैर्गाढोपगूढानि ते ॥ ४ ॥

4. ஶாந்தாநந்த₃மஹாவிபூ₄தி
பரமம் யத் ப்₃ரஹ்ம ரூபம் ஹரே:
மூர்த்தம் ப்₃ரஹ்ம ததோऽபி
தத்ப்ரியதரம் ரூபம் யத₃த்யத்₃பு₄தம் ।
யாந்யந்யாநி யதா₂ஸுக₂ம்
விஹரதோ ரூபாணி ஸர்வாணி தாந்-
யாஹு: ஸ்வைரநுரூபரூபவிப₄வைர்
கா₃டோ₄பகூ₃டா₄நி தே ॥

---

4. பதவுரை:—ஶாந்த—ஷடூ₃ர்மிகளற்றதாய், ஆநந்த₃—ஆநந்த₃மயமாய், மஹாவிபூ₄தி—பெரிய விபூ₄திகளை உடையதாய், பரமம்—தனக்கு மேலானதற்றதாய், ப்₃ரஹ்ம—பெரிதாயிருப்பதாலும், (பிறரைப்) பெரிதாகச் செய்வதாலும் ப்₃ரஹ்மஶப்₃த₃த்தாலே சொல்லப்படுவதாயிருக்கும், ஹரே: யத் ரூபம்—ஹரியினுடைய யாதொரு ஸ்வரூபமுண்டோ, தத: அபி—அதைக்காட்டிலும், தத்ப்ரியதரம்—அந்த ப₄க₃வானுக்கு மிகவும் பிரியமாயிருப்பதும், மூர்த்தம்—கண்ணால் காணக்கூடியதும், ப்₃ரஹ்ம—ப்₃ரஹ்மஶப்₃த₃த்தால் சொல்லப்படுவதும், அத்யத்₃பு₄தம்—மிகவும் அத்₃பு₄தமானதுமான, ரூபம் யத்—யாதொரு ரூபம் உண்டோ, யதா₂ஸுக₂ம் விஹரத:—இஷ்டப்படி விளையாடும் எம்பெருமானுக்கு, அந்யாநி ரூபாணி யாநி—மற்றும் யாவை சில ரூபங்களுண்டோ, தாநி ஸர்வாணி—அந்த ரூபங்களெல்லாம், தே—உனக்கு, ஸ்வை: அநுரூபரூபவிப₄வை:—அஸாதா₄ரணங்களாய் தகுந்தவையாயிருக்கும் தி₃வ்ய ரூபங்களால், கா₃டோ₄பகூ₃டா₄நி ஆஹு:—நன்றாக ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவையென்று (ப்ரமாணங்கள்) சொல்லுகின்றன.

வ்யா:— (ஶாந்தாநந்த₃மஹாவிபூ₄தி பரமம் யத் ப்₃ரஹ்ம ரூபம் ஹரே:) ஶாந்தியாவதென்னென்றால், — 54. **"अशनायाऽपिपासे च शोकमोहौ जरामृती। षडूर्मिभिर्विशुद्धा"** (அஶநாயாऽபிபாஸே ச ஶோகமோஹௌ ஜராம்ருதீ। ஷடூ₃ர்மிபி₄ர் விஶுத்₃த₄ா) என்றுகொண்டு ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்டபடி ஷடூ₃ர்மிரஹிதமாயிருக்குமென்றபடி. இன்னமும், 55. **"अपक्षय विनाशाभ्यां परिणामर्धिजन्मभिः। वर्जितः शक्यते वक्तुं यस्सदाऽस्तीति केवलम्॥"** (அபக்ஷயவிநாஶாப்₄யாம் பரிணமர்த்தி₄ஜந்மபி₄:। வர்ஜித: ஶக்யதே வக்தும் யஸ்ஸதா₃ऽஸ்தீதி கேவலம்॥) என்று கொண்டு பராஶர ப்₃ரஹ்மர்ஷியாலே ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்டபடி ஷட்₃பா₄வவிகாரரஹிதம் என்கிற்தாகவுமாம். (ஆநந்த₃) 56. **"ज्ञानानन्दमयं यस्य स्वरूपं परमात्मनः"** (ஜ்ஞாநாநந்த₃மயம் யஸ்ய ஸ்வரூபம் பரமாத்மந:) என்கிறபடியே ஆநந்த₃ரூபமாயிருக்கும். 'ஆநந்த₃ரூபமாயிருக்கையாவதென்?' என்றால்: தன்னைத் தான் அநுப₄விக்கும்போது ஸுக₂ாவஹமாயிருக்கை. (மஹாவிபூ₄தி) 57. **"अङ्गुलस्याष्टभागोऽपि न सोऽस्ति मुनिसत्तम। न सन्ति प्राणिनो यत्र कर्मबन्धनिबन्धनाः॥"** (அங்கு₃லஸ்யாஷ்டபா₄கோ₃ऽபி ந ஸோऽஸ்தி முநிஸத்தம। ந ஸந்தி ப்ராணிநோ யத்ர கர்மப₃ந்த₄ நிப₃ந்த₄நா:॥) என்றுகொண்டு மஹர்ஷியாலே ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகையாலே, யாதோரிடத்தில் ஜீவஸமூஹமுண்டு, அங்கே பரமாத்மஸந்நிதி₄ உண்டாயிருக்கும். அதெங்ஙனேயென்னில்: 58. **"यस्यात्मा शरीरं। यस्य पृथिवी शरीरं।"** (யஸ்யாத்மா ஶரீரம்। யஸ்ய ப்ருதி₂வீ ஶரீரம்।) என்றுகொண்டு ப்ரமாணமுண்டாகையாலே. ஶரீரத்தையொழிந்தன்றிறே ஶரீரியிருப்பது. ஆக, "மஹாவிபூ₄தி" என்று தி₃வ்யாத்மஸ்வரூபத்தினுடைய விபு₄த்வம் ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்டது.

(பரமம்) "பரோ மாऽஸ்யேதி பரம:" என்கிறபடியே இதுதன்னுடைய நிருபமத்வம் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிறது. 'இதுக்கு ப்ரமாணமென்?' என்றால்: 59. **"न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते"** (ந தத்ஸமஶ்சாப்₄யதி₄கஶ்ச த்₃ருஶ்யதே,) 60.

"**न सन्दृशे तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम्**" (ந ஸந்த்₃ருஶே திஷ்ட₂தி ரூபமஸ்ய ந சக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம்) a "ஒத்தார் மிக்காரையிலையாய மாமாயா!" என்றுமுண்டாகையாலே. யச்ச₂ப்₃த₃த்தாலே 61. "**वचसा-मात्मसंवेद्यं**" (வசஸாமாத்மஸம்வேத்₃யம்) என்கிறபடியே இதுதன்னுடைய அவாங்மநஸகோ₃சரத்வம் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிறது. (ப்₃ரஹ்ம) 62. "**बृहत्त्वाद्बृंहणत्वाच्च ब्रह्म इत्यभिधीयते**" (ப்₃ருஹத்த்வாத் ப்₃ரும்ஹணத்வாச்ச ப்₃ரஹ்ம இத்யபி₄தீ₄யதே) என்று சொல்லுகிறபடியே, கீழ்ச்சொன்ன மஹாவிபூ₄திஶப்₃த₃த்தாலே ஆர்த்த₂மாக ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்ட தி₃வ்யாத்ம ஸ்வரூபவிபு₄த்வம் ப்₃ரஹ்மஶப்₃த₃த்தாலே ஶாப்₃த₃மாக ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிறது. ஆக, இப்படிப் பூர்வ பாத₃த்தாலே ஷடூ₃ர்மிரஹிதமாய், தனக்கு ஸுக₂ாவஹமாய், நிருபமமாய், அவாங்மநஸ கோ₃சரமாய், ப்₃ருஹத்த்வ ப்₃ரும்ஹணத்வகு₃ணயோகி₃யாயிருக்கிற தி₃வ்யாத்மஸ்வரூபம் ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்டது.

இனி, உத்தரவாக்யத்தாலே தி₃வ்யமங்க₃ளவிக்₃ரஹம் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிறது. (**மூர்த்தம் ப்₃ரஹ்ம ததோऽபி தத்ப்ரிய தரம் ரூபம் யத₃த்₃யத்₃பு₄தம்**)கீழ் ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்ட அமூர்த்தமான ப்₃ரஹ்மத்திற்காட்டில் ப₄க₃வானுக்கு அத்யந்தம் ப்ரீதி ப்ரகர்ஷஜநகமாய், மூர்த்தமாய், ப்₃ரஹ்ம ஶப்₃த₃வாச்யமாய், அத்யாஶ்சர்யமாயிருக்கிறது யாதொரு தி₃வ்யமங்க₃ள விக்₃ரஹம் அது ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிறது. "விக்₃ரஹோ...•" என்றும், 63. "**अरूपी हि जनार्दनः**" (அரூபீ ஹி ஜநார்த்த₃ந:) என்றும், 64. "**न ते रूपं न चाकारः**" (ந தே ரூபம் ந சாகார:) என்றும் இப்படி ஈஶ்வரனுக்கு விக்₃ரஹமில்லையென்று கொண்டு ப்ரமாணங்கள் உண்டாயிருக்க, தி₃வ்யம் ஸ்வரூபம் என்றும், தி₃வ்யமங்க₃ளவிக்₃ரஹமென்றும் எங்ஙனே? என்று இப்படிச்சொல்லுவார் வேதா₃ந்தநிஷ்ட₂ருடைய கோ₃ஷ்டி₂யில் ப₃ஹிஷ்க்ருதரான பேரிறே. "ஆவதென்?

a *திருவாய் 2-3-2.* • இந்த ப்ரமாணம் தெளிவாக விளங்கவில்லை.

சோத்3யம் பண்ணினால் பரிஹரிக்குமித்தனையொழியப் பரிவாதி3யாகின்றீர். இப்படி ப்ரமாணமுண்டோ?" என்றால்,— உண்டு. அதெங்ஙனேயென்றால் : 46. **"य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते"** (ய ஏஷோऽந்தராதி3த்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்3ருஶ்யதே) 41. **"सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः पुरुषादधि"** (ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்3யுத: புருஷாத3தி4) 65. **"आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्"** (ஆதி3த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்) 66. **"ध्येयस्सदा सवितृमण्डलमध्यवर्ती नारायणस्सरसिजासनसन्निविष्टः। केयूरवान् मकरकुण्डलवान् किरीटी हारी हिरण्मयवपुर्धृतशङ्खचक्रः॥"** (த்4யேயஸ்ஸதா3 ஸவித்ருமண்ட3லமத்4யவர்த்தீ நாராயணஸ் ஸரஸிஜாஸநஸந்நிவிஷ்ட:। கேயூரவாந் மகரகுண்ட3லவாந் கிரீடீ ஹாரீ ஹிரண்மய வபுர் த்4ருதஶங்க2 சக்ர: ॥), 67. **"किरीटकौस्तुभधरं मित्राणामभयप्रदम्"** (கிரீடகௌஸ்துப4த4ரம் மித்ராணாமப4யப்ரத3ம்), a "நீண்டபொன்மேனியொடும் நிறைந்தென்னுள்ளே நின்றொழிந்தான்" என்றுகொண்டு இப்படி ப்ரமாணமுண்டாகையாலே உன்னுடைய அபி4மதம் ஸித்3தி4யாது.

(யாந்யந்யாநி யதா2ஸுக2ம் விஹரதோ ரூபாணி ஸர்வாணி) 68. **"अजायमानो बहुधा विजायते"** (அஜாயமானோ ப3ஹுதா4 விஜாயதே) என்றும், b "பிறப்பில் பல் பிறவிப் பெருமான்" என்றும் இப்படி ப்ரமாணமுண்டாகையாலே ஜநிஜராதி3 து3ரிததூ3ரனாயிருந்துள்ள ஸர்வேஶ்வரன் தன்னுடைய ஸௌலப்4யம் என்கிற கு3ணத்தை ஒப்பமிடுகைக்காக, 38. **"बहु स्यां प्रजायेय"** (ப3ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேய) என்றும் 69. **"एष नारायणः श्रीमान् क्षीरार्णवनिकेतनः। नागपर्यङ्कमुत्सृज्य ह्यागतो मथुरां पुरीम्॥"** (ஏஷ நாராயண: ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந:। நாக3பர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாக3தோ மது4ராம் புரீம் ॥) என்றும், 70. **"स हि देवैरुदीर्णस्य रावणस्य वधार्थिभिः। अर्थितो मानुषे लोके जज्ञे विष्णुस्सनातनः॥"** (ஸ ஹி தே3வைருதீ3ர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதா4ர்த்தி2பி4:। அர்த்தி2தோ

a திருவாய் 5-5-7. b திருவாய் 2-9-5.

மாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ் ஸநாதந:||) 71. "संभवामि युगे युगे" (ஸம்ப4வாமி யுகே3 யுகே3) என்றும், 25. "इच्छागृहीताभिमतोरुदेहः संसाधिताशेषजगद्धितोऽसौ" (இச்சா2க்3ருஹீதாऽபி4மதோருதே3ஹஸ் ஸம்ஸாதி4தாऽஶேஷ ஜக3த்3தி4தோऽஸௌ) என்றும், 72. "विष्णुत्वमुपजग्मिवान्" (விஷ்ணுத்வமுபஜக்3மிவாந்) என்றும் இப்படி ப்ரமாண முண்டாகையாலே, அதி3திக்கு த்3வாத3ஶபுத்ரனாய்க் கொண்டு அவதரித்த அவதாரத்தோடும், a "தயரதன் பெற்ற மரதக மணித்தடம்" என்கிற ராமாவதாரத் தோடும், b "மண்ணின் பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தான்" என்கிறபடியே தே3வகார்யார்த்த2மாக அவ தரித்தருளின ராமக்ருஷ்ணாத்3யவதாரங்களோடும் வாசியற.

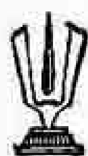
(தாந்யாஹு: ஸ்வைரநுரூபரூபவிப4வைர் கா3டோ4பகூ3டா4நிதே) 73. "राघवत्वेऽभवत्सीता रुक्मिणी कृष्णजन्मनि। अन्येषु चावतारेषु विष्णोरेषाऽनपायिनी॥" (ராக4வத்வேऽப4வத் ஸீதா ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி। அந்யேஷு சாऽவதாரேஷு விஷ்ணோரேஷாऽநபாயிநீ॥) என்கிறபடியே அவ்வோ அவ தாரவிக்3ரஹங்களுக்கு அநுரூபமான உன்னுடைய அவ்வோ அவதாரங்களிலுண்டான தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹத்தாலே, 74. "उपेतं सीतया भूयश्चित्रया शशिनं यथा" (உபேதம் ஸீதயா பூ4யஶ் சித்ரயா ஶஶிநம் யதா2) என்றும், 75. "भर्तारं परिषस्वजे" (ப4ர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே) என்றும் இப்படி ப்ரமாணமுண்டாகையாலே கா3ட4மாக ஆலிங்க3நம் பண்ணும்படியிறே இருப்பது. ஆக, இந்நாலு ஶ்லோகத்தால் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டமான வஸ்துவே உபேயமாகக்கடவது என்றத்தை அருளிச்செய்கிறார் ஆளவந்தார்.

ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஶரணம்.
பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.
பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்த
சதுஶ்ஶ்லோகி வ்யாக்2யாநம் முற்றிற்று.

---

a திருவாய் 10-1-8. b திருவாய் 9-1-10.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

சதுச்ச்லோகீ வ்யாக்யான ப்ரமாணத்திரட்டு

1. ஸ்தோத்ரரத்நம்-12.
2. ,, -45.
3. ஸ்தோ. ப்ர. (268).
4. ப₄க₃வந்நாராயணாபி₄மதாநுரூப ஸ்வரூபரூப கு₃ணவிப₄வை ஶ்வர்ய ஶீலாத்₃யநவதி₄காதிஶயாஸங்க்₂யேய கல்யாண கு₃ணக₃ணாம் பத்₃மவநாலயாம் ப₄க₃வதீம் ஶ்ரியம் தே₃வீம் நித்யாநபாயிநீம் நிரவத்₃யாம் தே₃வதே₃வதி₃வ்யமஹிஷீம் அகி₂லஜக₃ந்மாதரம் அஸ்மந்மாதரம் அஶரண்யஶரண் யாம் அநந்யஶரண: ஶரணமஹம் ப்ரபத்₃யே ||

[ப₄க₃வானான நாராயணனுக்கு இஷ்டமாகவும், தகுந்த தாகவுமுள்ள ஸ்வரூபம், ரூபம், (ரூப) குணம், விபூதி, ஐஶ்வர்யம், ஶீலம் முதலான எல்லையற்றமேன்மையை யுடையவையும், கணக்கற்றவையுமான கல்யாணகுண கணங்கள், இவற்றை உடையவளும், பத்மவனத்தை இருப்பிடமாக உடையவளும், பூஜிக்கத்தக்கவளும், எப் போதும் (எம்பெருமானை விட்டு) அகலகில்லாதவளும், தோ₃ஷமற்றவளும், தேவதேவனான எம்பெருமானுடைய திவ்யமஹிஷியும், எல்லாவுலகிற்கும் தாயாயிருப்பவளும், (விசேஷமாக) எனக்குத் தாயாயிருப்பவளும், கதியற்றவர் களுக்கு கதியாயிருப்பவளுமான ஸ்ரீதேவியை, (வேறொரு) கதியற்ற அடியேன் ஶரணமடைகிறேன்.]

5. ஸ்ரீவல்லப₄

[பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லப₄னாயிருப்பவனே!]

---

4. ஶரணாக₃தி க₃த்₃யம்-1. 5. ஶரணாக₃தி க₃த்₃யம்-6.

6. யத்₃ப்₄ரூப₄ங்க₃ா: ப்ரமாணம்
ஸ்தி₂ரசரரசநாதாரததம்யே முராரே:
வேத₃ாந்தாஸ் தத்வசிந்தாம்
முரபி₄து₃ரஸி யத்பாத₃சிஹ்நைஸ் தரந்தி।
போ₄கோ₃போத்₃க₄ாதகேளீசுளகித
ப₄க₃வத்₃வைஶ்வரூப்யாநுப₄ாவா
ஸா ந: ஶ்ரீராஸ்த்ருணீதாமம்ருத
லஹரிதீ₄லங்க₄நீயைர பாங்கை₃: ॥

[முராரியின் ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டியில் உயர்வுதாழ்வுகளுக்கு எவளுடைய புருவநெரிப்பு காரணமாயிருக்கிறதோ. முராரியின் திருமார்பில் எவளுடைய திருவடியடையாளங்களைக் கண்டு வேதாந்தங்கள் பரதத்வவிசாரணையை முடிக்கின்றனவோ, பகவானுடைய விஶ்வரூபாநுபவத்தையும், தன்னுடைய போகாரம்பமாகிற விளையாட்டாலே கையளவாக ஆக்குபவளான அந்த ஶ்ரீதேவி, அம்ருதக்கடலலைகளை வென்ற கடாக்ஷங்களாலே என்னைக் குளிப்பாட்டுவாளாக.]

7. த்₃வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச।
க்ஷரஸ் ஸர்வாணி பூ₄தாநி கூடஸ்தோ₂ऽக்ஷர உச்யதே ॥
உத்தம: புருஷஸ் த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுத₃ாஹ்ருத:।
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பி₃ப₄ர்த்யவ்யய ஈஶ்வர:॥
யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராத₃பி சோத்தம:।
அதோऽஸ்மி லோகே வேதே₃ ச ப்ரதி₂த: புருஷோத்தம: ॥

[க்ஷரன் என்றும், அக்ஷரன் என்றும் லோகத்தில் புருஷர்கள் இருவிதமானவர்கள், எல்லாபூதங்களும் க்ஷரனாகும். கூடஸ்தனான முக்தாத்மா அக்ஷரனெனப்படுகிறான். எவனொருவன் மூவுலகங்களிலும் நுழைந்து (அவற்றை) த₄ரிப்பவனாகவும், குறைவற்றவனாகவும், நியமிப்பவனாகவும் பரமாத்மா என்று சொல்லப்படுபவனாகவும் விளங்குகிறானோ, அந்தப் புருஷோத்தமன் (முன்

6. ஶ்ரீகுணரத்நகோசம்-4. 7. கீதை 15-16, 17, 18.

சொல்லப்பட்ட புருஷர்களைக்காட்டிலும்) வேறுபட்டவன். நான் ஞானத்தில் ஏற்றக்குறைவுகளுள்ள க்ஷரபுருஷனை அதிக்ரமித்திருப்பதாலும், ஞானத்தில் ஏற்றக்குறைவுகளற்ற முக்தபுருஷனைக்காட்டிலும் மேலானவனாயிருப்பதாலும், ஶ்ருதியிலும், ஸ்ம்ருதியிலும் புருஷோத்தமனென்று பிரஸித்தி பெற்றிருக்கிறேன்.]

8. அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ் ஸர்வலோகேஶ்வரோ ஹரி:| உத்₃த்₄ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரேணோச்யதே ஸதா₃॥ மகாரஸ்து தயோர் தா₃ஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம்॥

[ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஈச்வரனும் ஹரியென்றும், விஷ்ணு என்றும் சொல்லப்படுபவனுமான எம்பெருமான் அகாரத்தினால் சொல்லப்படுகிறான். விஷ்ணுவினால் (மார்பில்) எப்போதும் த₄ரிக்கப்பட்டிருப்பவளான லக்ஷ்மி உகாரத்தினால் சொல்லப்படுகிறாள். அவர்களுக்கு தா₃ஸனான ஜீவன் மகார வாச்யன் என்பதே ப்ரணவத்தின் லக்ஷணம்.]

9. ஸ்தோ. ப்ர. (28).

10. த்ரிவ்ருத் தே ஶிரோ கா₃யத்ரம் சக்ஷு: ஸ்தோம ஆத்மா ஸாம தே தநூர் வாமதே₃வ்யம் ப்₃ருஹத் ரத₂ந்தரே பக்ஷௌ யஜ்ஞா யஜ்ஞியம் புச்ச₂ம் ச₂ந்தா₃ம்ஸ்யங்கா₃நி தி₄ஷ்ணியா: ஶபா₂ யஜூம்ஷி நாம|

[வேதத்தின் பல பாகங்களை கருடனுடைய பல அவயவங்களாகக் கூறுவது இந்த மந்த்ரம்.]

11. ஸ்தோ. ப்ர. (249).

12. மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்₃யாந் மாயிநந்து மஹேஶ்வரம்

[ப்ரக்ருதியை, ஆச்சரியமான ஸ்ருஷ்டிக்கு ஹேதுவாயிருப்பதால் மாயை என்றும், அந்த மாயையைத் தூண்டுபவனை மஹேச்வரனென்றும் அறியக்கடவன்.]

---

8. ஶ்ருதி. 10. தைத்-யஜுஸ்ஸம்ஹிதை 4-1-42.
12. ஶ்வேதாஶ்வதரம் 4-10.

13. இந்த்3ரோ மாயாபி4: புரு யதே

[பரமைச்வர்யத்தை உடைத்தாயிருப்பதால் இந்த்3ரன் எனப்ப த்மா ப்ரக்ருதியாகிற மாயையினால் பல உருவங்களுடன் ஸஞ்சரிக்கிறான்.]

14. தை3வீ ஹ்யேஷா கு3ணமயீ மம மாயா து3ரத்யயா।
மாமேவ யே ப்ரபத்3யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே॥

[தேவனாகிற என்னால் நிர்மிக்கப்பட்டதும், முக்குணங்களை உடையதுமான இந்த என்னுடைய மாயை தாண்ட அரிதானது. என்னையே எவர்கள் ஶரணமடைகிறார்களோ அவர்கள் இந்த மாயையைத் தாண்டுகிறார்கள்.]

15. ஸ்தோ. ப்ர. (131).

16. ,, (132).

17. ,, (268).

18. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

[மைத்ரேயரே! 'ப4க3வான்' என்னும் ஶப்3த3ம், ஸர்வகாரணங்களுக்கும் காரணபூ4தனான ஸர்வேச்வரன் விஷயத்தில் சொல்லப்படுகிறது. '(ப்ரக்ருதியை)கார்யத3ஶையை அடையச் செய்பவன்', 'ஸ்வாமி' என்னும் இரண்டு அர்த்த2ங்களுடன் கூடியது ப4காரம்; முனிவரே! அப்படியே 'ரக்ஷிப்பவன், ஸம்ஹரிப்பவன், ஸ்ருஷ்டிப்பவன்' என்பது க3காரத்தின் அர்த்த2ம். ஸம்பூர்ணமான ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், யஶஸ், செல்வம், ஜ்ஞானம், வைராக்3யம் என்னும் இந்த ஆறு குணங்களுக்கும் 'ப4க3' என்னும் பத3ம் வாசகமாயிருக்கிறது. பூ4தங்களை ஶரீரமாகக்கொண்டவனும், எல்லாவற்றுக்கும் ஆத்மாவாயிருப்பவனுமான அவனிடத்தில் பூ4தங்கள் வஸிக்கின்றன. அவனும் எல்லா பூ4தங்களிலும் வஸிக்கிறான். ஆகையால் அழிவற்றவனான ப4க3வான் வகாரத்துக்கு

---

13. ப்3ருஹ 4.5.19. 14. கீதை 7-14. 18. வி-பு. 6-5-72...78.

அர்த்த₂மாகிறான். கீழானவையான முக்குணங்கள் முதலியவற்றுடன் சேராத 'ஜ்ஞானம்' ஶக்தி, ப₃லம், ஐச்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ்' என்னும் எல்லா குணங்களும், 'ப₄க₃வாந்' என்னும் ஶப்₃த₃த்தினால் சொல்லப்படுகின்றன. மைத்ரேயரே; இம்மாதிரியாக ப₄க₃வான் என்னும் இந்த மஹாஶப்₃த₃ம் பரப்₃ரஹ்மமான வாஸுதேவனுக்கே உரித்தானது. வேறொருவரையும் குறிக்காது. 'பூஜிக்கத்தக்க பொருளைக் குறிப்பது' என்னும் பரிபா₄ஷையுடன் கூடிய இந்த ஶப்₃த₃ம் அவன் விஷயத்தில் ஔபசாரிகமாகச் சொல்லப்படுவதில்லை. மற்ற விஷயங்களில் ஔபசாரிகமாக (அமுக்₂யமாக) சொல்லப்படுகிறது.

19. இதி விவித₄மஜஸ்ய யஸ்ய ரூபம்
ப்ரக்ருதிபராத்மமயம் ஸநாதநஸ்ய।
ப்ரதி₃ஶது ப₄க₃வாநஶேஷபும்ஸாம்
ஹரிரபஜந்மஜராதி₃காம் ஸ ஸித்₃தி₄ம் ॥

[பிறப்பற்றவனும், பழைமையானவனுமான எந்த விஷ்ணுவுக்குப் பலவிதமான ப்ரக்ருதியென்ன, (அதைக்காட்டிலும் மேலான) திவ்யமங்களவிக்ரஹமென்ன, ஆத்மஸ்வரூபமென்ன, இவை இம்மாதிரியாக ஶரீரங்களாயிருக்கின்றனவோ, அந்த ப₄க₃வான் ஹரி எல்லா மனிதர்களுக்கும், பிறப்பு, மூப்பு முதலியவைகளைப் போக்கடிக்கும் மோக்ஷஸித்₃தி₄யை, அருளுவானாக.]

20. மஹத்யாபதி₃ ஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ ப₄க₃வாந் ஹரி:

[பேராபத்து வந்த காலத்தில் **ப₄க₃வானான** ஹரி நினைக்கத் தகுந்தவன்.]

21. அநியோஜ்யோऽப்ரமேயஶ்ச யஸ்து காமஶரீரத்₄ருத்।
மோத₃தே ப₄க₃வாந் பூ₄தைர் பா₃ல: க்ரீட₃நகைரிவ ॥

---

19. வி-பு. 6-8-64. 21. பாரதம், ஸபாபர்வம் 40-78.

[ஏவப்படாதவனும், அறியமுடியாதவனும், இஷ்டப்பட்ட உருவங்களை தரிப்பவனுமான பகவான், சிறுவன் விளையாட்டுக்கருவிகளுடன் விளையாடுவதுபோல் பூதங்களுடன் விளையாடி ஸந்தோஷிக்கிறான்.]

22. அநந்தா வை வேதா:

[வேதங்கள் அளவற்றவை.]

23. ஸ்தோ. ப்ர. (5).

24. ,, (139).

25. ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோऽஸௌ
ஸ்வஶக்திலேஶோத்த்ருதபூதஸர்க்க: ।
இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹஸ்
ஸம்ஸாதிதாऽஶேஷஜகத்திதோऽஸௌ ॥

[இந்த பகவான் ஸகலகல்யாணகுணங்களையும் இயற்கையாகவே உடையவன்; தன்னுடைய ஶக்தியில் ஒரு சிறிய பகுதியினாலேயே தரிக்கப்பட்ட பூதங்களை உடையவன்; இச்சையினாலேயே எடுக்கப்பட்டவையும், இஷ்டமானவையுமான பல தேஹங்களை உடையவன்; இவன் எல்லா ஜகத்துக்கும் நன்மையைச் செய்பவன்.]

26. மநஸைவ ஜகத்ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரஞ்ச கரோதி ய: ।
தஸ்யாரிபக்ஷக்ஷபணே கியாநுத்யமவிஸ்தர: ॥

[எவனொருவன் மனத்தினாலேயே உலகத்தின் ஸ்ருஷ்டியையும், ஸம்ஹாரத்தையும் செய்கிறானோ; அவனுக்கு எதிரிகளை நிரஸிப்பதில் என்ன பெருமுயற்சி வேண்டும்?]

27. ஜி. ப்ர. (67).

28. ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் । ந ப்ரஹ்மா நேஶாந: ।
நேமே த்யாவா ப்ருதிவீ । ... ஸ ஏகாகீ ந ரமேத ॥

---

22. தைத். ப்ராஹ். காட. 1-16. 25. வி-பு 6-5-84.
26. வி-பு 5-22-15. 28. மஹோபனிஷத்.

[நாராயணன் ஒருவனே இருந்தான்; பிரமனுமில்லை சிவனு மில்லை; இந்த ஆகாஶமும், பூ₄மியுமில்லை...அவன் ஒருவனு யிருந்து ஆநந்த₃த்தை அடையவில்லை.]

29. ஏஷ ஸர்வபூ₄தாந்தராத்மாऽபஹதபாப்மா தி₃வ்யோ தே₃வ ஏகோ நாராயண:

[இவன் ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருப்பவனும், தோஷமற்றவனும், ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வஸிப்பவனும், தேவனுமான நாராயணன் ஒருவனே.]

30. ஸ்தோத்ரரத்நம்-44.

31. இதி ப்ரஸாத₃யாமாஸுஸ் தே ஸுராஸ் தமதே₄ாக்ஷஜம்।
பூ₄தார்த்த₂வ்யாஹ்ருதிஸ் ஸா ஹி ந ஸ்துதி: பரமேஷ்டி₂ந:॥

[அந்த தேவர்கள் இந்திரியங்களால் அறியமுடியாதவனுன அந்த எம்பெருமானை இம்மாதிரி உகப்பித்தார்கள். பரம பத₃த்தில் வாழ்பவனுன அவன் விஷயத்தில் அது உண்மை யான விஷயத்தைச் சொல்லுவதேயன்றோ; (இல்லாத விஷயத்தை ஏறிட்டுச் சொல்லும்) ஸ்தோத்ரமல்லவே.]

32. ஹி. ப்ர. (34).

33. ப்ருதி₂வ்யப்ஸு ப்ரலீயதே। ஆபஸ்தேஜஸி லீயந்தே।
தேஜோ வாயௌ லீயதே। வாயுராகாஶே லீயதே
ஆகாஶமவ்யக்தே லீயதே। அவ்யக்தமக்ஷரே லீயதே।
அக்ஷரம் தமஸி லீயதே। தம: பரே தே₃வ ஏகீ ப₄வதி॥

[பூமி ஜலத்தில் ஒடுங்குகிறது; ஜலம் அக்னியில் லயிக் கிறது; அக்னி வாயுவில் லயிக்கிறது; வாயு ஆகாசத் தில் ஒடுங்குகிறது; ஆகாசம் அவ்யக்தத்தில் ஒடுங்குகிறது; அவ்யக்தம் அக்ஷரத்தில் லயிக்கிறது; அக்ஷரம் தமஸ்ஸில் லயிக்கிறது; தமஸ் பரதெய்வத்திடம் ஒன்றுகிறது.]

---

29. ஸுபாலோபனிஷத்-7. 31. ரகுவம்சம் 10-33.
33. ஸுபாலோபனிஷத்-2.

34. ஆநீத₃வாதம் ஸ்வத₄யா ததே₃கம் ।
தஸ்மாத்₃த₄ாந்யம் ந பர: கிஞ்சநாஸ ।

[பஞ்சபூதங்களற்றதான அந்தப் பரவஸ்து ஒன்றே ஸ்வ த₄ாசப்தத்தினல் சொல்லப்படும் பிராட்டியுடன் இருந்தது. அதைக்காட்டிலும் வேறுபட்டது மற்ற எதுவுமில்லே.]

35. தத்₃தே₄த₃ம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீத் ।
தந்நாமரூபாப்₄யாம் வ்யாக்ரியத ।

[இவ்வுலகம் ஸ்ருஷ்டிக்குமுன் நாமரூபங்களற்றதான ப்ரக்ருதியை ஶரீரமாக உடைய ப்ரஹ்மமாயிருந்தது. அது நாமரூபங்களே உடையதாயிற்று.]

36. ஆஸீதி₃த₃ம் தமோபூ₄தமப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம் ।
அப்ரதர்க்யமவிஜ்ஞேயம் ப்ரஸுப்தமிவ ஸர்வத: ॥

[இவ்வுலகம் தமஸ்ஸில் ஒடுங்கினதாகவும், ப்ரத்யக்ஷமல்லாததாகவும், அனுமானத்தாலும் அறியமுடியாததாகவும், ஶப்₃த₃ரூபமான தர்க்கத்தாலும் அறியமுடியாததாகவும், வேறு. எதனுலும் அறியமுடியாதாகவும், எப்புறத்திலும் தூங்குவதைப்போல் சேஷ்டையற்றதாயும் இருந்தது.]

37. நாராயணுத் ப்₃ரஹ்மா ஜாயதே ।
நாராயணுத் ருத்₃ரோ ஜாயதே ।

[நாராயணனிடமிருந்து பிரமன் உண்டாகிருன். நாராயண னிடமிருந்து ருத்₃ரன் உண்டாகிருன்.]

38. ஸ்தோ. ப்ர. (115).

39. ஜி. ப்ர. (78).

40. வேத₃ாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம்
ஆதி₃த்யவர்ணம் தமஸஸ்து பாரே ।
ஸர்வாணி ரூபாணி விசித்ய தீ₄ர:
நாமாநி க்ருத்வா ऽபி₄வத₃ந் யத₃ாஸ்தே ॥

---

34. ஶ்ருதி 35. ப்ருஹதாரண்யகம் 3-4-7. 36. மநு 1.5.
37. நாராயணேபநிஷத். 40. புருஷஸூக்தம்•16.

[ஸர்வஜ்ஞரான எந்தப் பரமபுருஷன் எல்லா சரீரங்களேயும் உண்டுபண்ணி, பெயர்களேக் கொடுத்து, அவைகளே உச்சரித்துக்கொண்டிருக்கிருரோ, ஸூர்யன் போன்ற வர்ணத்தை உடையவரும், ப்ரக்ருதிமண்டலத்திற்கு அப்பாலிருப்பவரும், (எல்லாவிதத்திலும்) பெரியவருமான இந்தப்புருஷனே, (வேதபுருஷனுகிய) நான் அறிகிறேன்.]

41. ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்₃யுத: புருஷாத₃தி₄ ।

[மின்னலேப்போன்ற உருவையுடைய புருஷனிடமிருந்து எல்லா நிமிஷங்களும் உண்டாயின.]

42. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

[பிறகு, தன்னிச்சையாலே சரீரபரிக்ரஹம் செய்த பகவான், அவ்யக்தமான ப்ரக்ருதியில் (ஸ்தூ₂லரூபமான) மஹாபூ₄தங்கள் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு, தடையற்ற ப₃லத்தையுடையவனுவும், ப்ரக்ருதியைத் தூண்டுபவனுகவும் தோன்றினுன். (அந்த பகவான்) ஆதி₃யில் தண்ணீரை ஸ்ருஷ்டித்தான்; அதில் தன் சக்தி ரூபமான வீர்யத்தை விதைத்தான்; அந்த வீர்யத்திலிருந்து ஸ்வர்ணமயமானதும் ஸூர்யனேப்போன்ற ஒளியையுடையதுமான அண்டம் உண்டாயிற்று; ஸர்வலோகத்திற்கும் பிதாமஹனுன பிரமன் அதில் தானுக உண்டானுன்.]

43. உல்லாஸபல்லவிதபாலிதஸப்தலோகீ
நிர்வாஹகோரகிதநேமகடாக்ஷலீலாம் ।
ஶ்ரீரங்க₃ஹர்ம்யதலமங்க₃ளதீ₃பரேகா₂ம்
ஶ்ரீரங்க₃ராஜமஹிஷீம் *ஶ்ரியமாஶ்ரயாம:* ॥

[உல்லாஸமாகத் தளிர்விடுவதும், ரக்ஷிக்கப்படும் ஏழுலகங்களுடைய நிர்வாஹத்திஞலே மொட்டுவிடுவதுமான அர்த்த₄கடாக்ஷலீலேயை உடையவளும், திருவரங்கம் பெரிய கோயிலுக்கு (ஒரு) மங்களதீபக்கொழுந்துபோல் இருப்

41. தை-நாரா-8. 42. மநுஸ்ம்ருதி 1-6, 8, 9. 43. ஶ்ரீகுண 2.

பவளும், ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திவ்யமஹிஷியானவளுமான ஸ்ரீதேவியை ஆச்ரயிக்கிறோம்.]

44. ஆவாப்₄யாம் கர்மாணி கர்த்தவ்யாநி ।
ப்ரஜாஶ்சோத்பாத₃யிதவ்யா: ।

[நம்மிருவராலும் காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும்; பிரஜைகளும், ஸ்ருஷ்டிக்கப்படவேண்டும்.]

45. ஸ்தோ. ப்ர. (245).

46. „ (135).

47. மத்ஸ்ய: கமலலோசந:

[தாமரைபோன்ற கண்ணையுடைய மத்ஸ்யமூர்த்தி.]

48. ஸ்தோ. ப்ர. (136).

49. ஊநஷோட₃ஶவர்ஷோ மே ராமோ ராஜீவலோசந: ।
ந யுத்₃த₄யோக்₃யதாமஸ்ய பஶ்யாமி ஸஹ ராக்ஷஸை: ॥

[தாமரை போன்ற கண்ணையுடையவனான என்னுடைய ராமன் பதினாறுக்கும் குறைந்த வயதையுடையவன். இவனிடம் ராக்ஷஸர்களுடன் யுத்தம் செய்ய யோக்யதையைக் காணவில்லை.]

50. க்ருஷ்ண: கமலலோசந:

[தாமரைபோன்ற கண்ணையுடைய க்ருஷ்ணன்.]

51. அஸ்யா தே₃வ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டி₂தம் ।
தேநேயம் ஸ ச த₄ர்மாத்மா முஹூர்த்தமபி ஜீவதி ॥

[இந்த ஸீதாதேவியினுடைய மனம் அந்த ராமபிரானிடமும் அவருடைய மனம் இந்த தேவியிடமும் லயித்திருக்கிறது. அதனாலேயே இவளும், தர்மாத்மாவான அவரும் சிறிது காலமாவது ஜீவித்திருக்கிறார்கள்.]

52. ந ச புநராவர்த்ததே। ந ச புநராவர்த்ததே ।

---

49. ரா-பா 20-2. 51. ரா.ஸு 15-52.

[(இந்த முக்தாத்மா) மறுபடியும் திரும்பி வருவதில்லை; மறுபடியும் திரும்பி வருவதில்லை.]

53. ஸ்தோ. ப்ர. (113).

54. அஶநாயாऽபிபாஸே ச ஶோகமோஹௌ ஜராம்ருதீ।
ஷடூ3ர்மிபி4ர் விஶுத்3த4ா

[பசி, தாகம், சோகம், மோஹம், கிழத்தனம், மரணம் என்னும் ஆறு ஊர்மிகளற்றது.]

55. அபக்ஷயவிநாஶாப்4யாம் பரிணமர்த்3தி4ஜந்மபி4:।
வர்ஜித: ஶக்யதே வக்தும் யஸ் ஸதா3ऽஸ்தீதி கேவலம்॥

[குறைவு படுதல், நாசமடைதல், மாறுபாடடைதல், வளருதல், பிறத்தல், இவைகளற்றவனாகவும், எப்போதும் 'இருக்கிறான்' என்றே சொல்லப்படுபவனுமாயிருப்பவன் பகவான்.]

56. ஜ்ஞாநாநந்த3மயம் யஸ்ய ஸ்வரூபம் பரமாத்மந:

[எந்தப் பரமாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநாநந்த3மயமாயிருக்கிறதோ...]

57. அங்கு3லஸ்யாஷ்டபா4கே3ऽபி ந ஸோऽஸ்தி முநிஸத்தம।
ந ஸந்தி ப்ராணிநோ யத்ர கர்மப3ந்த4நிப3ந்த4நா:॥

[முனிச்ரேஷ்ட2ரே! கர்மப3ந்த4த்தைக் காரணமாகக்கொண்ட பிராணிகள் இல்லாததான அங்குலத்தில் எட்டில் ஒரு பா4க3மும் கிடையாது.]

58. யஸ்யாத்மா ஶரீரம்। யஸ்ய ப்ருதி2வீ ஶரீரம்

[எவனுக்கு ஆத்மா ஶரீரமோ, எவனுக்கு பூ4மி சரீரமோ...]

59. ந தத்ஸமஶ்சாப்4யதி4கஶ்ச த்3ருஶ்யதே

[அந்தப் புருஷனுக்கு ஸமமாகவும், மேலானவனாகவும் ஒருவரும் காணப்படவில்லை.]

---

52. சாந் 8.15.1. 54. ஶ்ருதி. 55. வி-பு. 1-2.11.
57. வி-பு 3-7-4. 58. ப்ருஹ. 5-7. 59. ஶ்வே 6.

60. ஜி. ப்ர. (69).

61. ப்ரத்யஸ்தமிதபே₄த₃ம் யத் ஸத்தாமாத்ரமகோ₃சரம் |
வசஸாமாத்மஸம்வேத்₃யம் தத் ஜ்ஞாநம்
ப்₃ரஹ்மஸம்ஜ்ஞிதம் ||

[(ஜாதி முதலிய) பே₄த₃மற்றதும், விகாரமற்றதும், வாக்குகளுக்கு எட்டாததும், ஸ்வயம்ப்ரகாஶமும், ஜ்ஞானஸ்வரூபமான அது ப்₃ரஹ்மமென்று சொல்லப்படுகிறது.]

62. ப்₃ருஹத்வாத் ப்₃ரும்ஹணத்வாச்ச ப்₃ரஹ்ம இத்யபி₄தீ₄யதே

[பெரிதாயிருப்பதாலும், (பிறரைப்) பெரிதாகச்செய்வதாலும் ப்₃ரஹ்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது.]

63. அரூபீ ஹி ஜநார்த₃ந:

[ஜநார்த்தனன் ரூபமற்றவனன்றோ.]

64. ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம்-5.

65. ஸ்தோ. ப்ர. (134).

66. த்₄யேயஸ் ஸதா₃ ஸவித்ருமண்ட₃லமத்₄யவர்த்தி
நாராயணஸ் ஸரஸிஜாஸநஸந்நிவிஷ்ட: |
கேயூரவாந் மகரகுண்ட₃லவாந் கிரீடீ
ஹாரீ ஹிரண்மயவபுர்த்₄ருதஶங்க₂சக்ர: ||

[ஸூர்யமண்ட₃லத்தின் நடுவிலிருப்பவனும், கமலாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனும், தோள்வளை, மகரகுண்ட₃லம், கிரீடம், ஹாரம், இவைகளை உடையவனும், ஸுவர்ணமயமான ஶரீரத்தை உடையவனும், ஶங்க₂சக்ரங்களை த₄ரித்தவனுமான நாராயணன் எப்போதும் தியானிக்கத்தக்கவன்.]

67. கிரீடகௌஸ்துப₄த₄ரம் மித்ராணமப₄யப்ரத₃ம் |

[கிரீடத்தையும், கௌஸ்துப₄த்தையும் த₄ரிப்பவனும், (தன்னை) அண்டினவர்களுக்கு அப₄யமளிப்பவனுமான (எம்பெருமானை).]

68. ஸ்தோ. ப்ர. (80)

ஸ்தோ—48 61.வி-பு6-7-53. 62.வி-பு3-3-22. 66.நாரஸிம்ஹபுராணம்.

69. ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: ।
நாக₃பர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாக₃தோ மது₄ராம் புரீம் ॥
[பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டவனான இந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனே பைந்நாகப்பாயை விட்டு மது₄ராபுரிக்கு வந்திருக்கிறான்.]

70. ஸ்தோ. ப்ர. (187).

71. ஜி. ப்ர. (21).

72. ரக்ஷார்த்த₂ம் ஸர்வபூ₄தாநாம் விஷ்ணுத்வமுபஜக்₃மிவாந்
[எல்லா ஜீவராசிகளையும் ரக்ஷிப்பதற்காக, விஷ்ணுவாயிருக்கும் தன்மையை அடைந்தான்.]

73. ராக₄வத்வேऽப₄வத் ஸீதா ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி ।
அந்யேஷு சாவதாரேஷு விஷ்ணோரேஷாऽநபாயிநீ ॥
[இந்தப் பிராட்டி, (ப₄க₃வான்) ராமனாய் அவதரித்தபோது ஸீதையானாள்; க்ருஷ்ணனாய்ப் பிறந்தபோது ருக்மிணியானாள். விஷ்ணுவுடைய மற்ற அவதாரங்களிலும் இவள் (அவனைவிட்டு) அகலகில்லாதவளாயிருக்கிறாள்.]

74. ஸ்தி₂தயா பார்ஶ்வதஶ்சாபி வாலவ்யஜநஹஸ்தயா ।
உபேதம் ஸீதயா பூ₄யஶ் சித்ரயா ஶஶிநம் யதா₂ ॥
[சித்ராநக்ஷத்ரத்துடன் கூடிய சந்திரனைப்போல், சாமரத்தைக் கையில்கொண்டு அருகிலிருப்பவளான ஸீதையுடன் கூடியவனான ராமனை.]

75. தம் த்₃ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுக₂ாவஹம் ।
ப₃பூ₄வ ஹ்ருஷ்டா வைதே₃ஹீ ப₄ர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே ॥
[சத்துருக்களை அழித்தவனும், மஹர்ஷிகளுக்கு ஸுக₂த்தை அளித்தவனுமான கணவனைப் பார்த்து வைதே₃ஹி உளளானாள்; ஸந்தோஷமுமடைந்தாள். ப₄ர்த்தாவான ஸ்ரீராமனை ஆலிங்க₃னம் செய்துகொண்டாள்.]

சது:ஶ்லோகீ வ்யாக்₂யாந ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று.

---

69. ஹரிவம்ஶம் 113-62. 72. ரா-உத் 85-18; 104-9.
73. வி-பு. 1-9-144. 74. ரா-அ. 16-10. 75. ரா-ஆ. 30-40.

சதுச்ச்லோகீ வ்யாக்யாந ப்ரமாண அநுக்ரமணிகை

